

k 28. listu Novic. 1860.

 Kdor želi, kako oznanilo v oglasniku natisniti in Novicam pridjati, plača za vsako verstico s takimi čerkami kakor je ta opomba natisnjena, 7 kr., ako oznanilo le enkrat natisniti dá; dvakrat 9 kr., trikrat pa 11 kr. — Večji čerke bodo po prostoru ki ga potrebujejo, prerajtane. Za vsakkratni natis je še 30 kr. za kolek (štampel) plačati.

(63)

Izpisek

iz zapisnika redne seje kupčijske in obertniške zbornice za krajsko deželo v Ljubljani 24. dné majnika 1860.

Pod predsedništvom zborniškega predsednika gospoda L. K. Lukman-a in vpríčo c. k. poglavarstvenega svetovavca gosp. Antona Lašan-a, kakor c. k. ministerialnega komisarja.

Pričijoči so bili naslednji gospodje zborniški odborniki, namreč: Blaznik, Holcer, Heiman, Janeš, Karinger, Schreyer, Souvan in Schventner.

1. Tajnik je prebral zapisnik seje od 27. aprila tekočega leta, ki je bil nepremeljivo poterjen in podpisan.

2. Razglas njih ekscelencije gospoda državnega svetovavca Ignaca žlahtnega Plener-ja, s katerim je zbornici na znanje dal upravljanje denarstvenega ministerstva.

Je bilo v vednost vzeto.

3. Vis. c. k. deželno vladarstvo na Krajskem je zbornici od 27. aprila 1860, šte. 4785, poslalo en prepisek vis. c. k. ministerialnega razglasa od 14. marca t. l., šte. 7856, po katerem so po novem obertniškem redu vpeljane delavne bukve, kakor sedaj še obstoječe potne bukve, v notranjih avstrijsko-cesarskih državah ravno tako veljavne, kakor druge potne pisma.

Je bilo v vednost vzeto in v pravilne bukve zapisano.

4. Vis. c. k. deželno vladarstvo v Ljubljani je zbornici od 26. aprila t. l., šte. 5546, izročilo prošnjo Jerneja Naudu-a iz Blečega Verha za dovoljenje potašerijo napraviti, da bi zastran tega svoje mnenje razodela.

Gledé na predlog c. k. okrajne gosposke v Mokronogu in na izrečenje občinskega predstojnika, dalje pa ker je potašerija po pomenu nove obertniške postave, prosto obertništvo, zato je zbornica tudi v dovoljenje nasvetovala.

5. Mestni magistrat v Ljubljani je zbornici od 4. majnika 1860, šte. 3183, izročil pritožbo društva pridelovavcov štajarskih vin, zastran nedopuščene pravice sedijočim pivcom vino točiti.

Ker se po §. 29 vis. obertniškega reda od 20. decembra 1859 vino pivcom sedečim ali stoječim v kerčmi, ali pa čez ulice v nezapertih posodah toči in ker je v vpeljanem členu VI. k zgorej omenjenemu obertniškemu redu odločba zapopadena, da se sedanje obertniške pravice obderžé in vse njih razprostone pooblastitve ohranijo, ktere nazoča obertniška postava z opravljanjem obertnije veže, —

(1) je zbornica nasvetovala, da naj bi se omenjena pritožba uslišala.

6. Vis. c. k. deželno vladarstvo v Ljubljani je zbornici poslalo od 2. majnika 1860, šte. 6790, prošnjo gosp. Primaža Hudovernig-a za dodeljenje pravic deželnih fabrik za napravo žimnatih sit v Stražiši, da bi svoje misli razodela.

Je bilo po v prošnji naštetih dokazih v dodeljenje pravice deželnih privilegij nasvetovano.

7. Razglas vis. c. k. deželnega vladarstva v Ljubljani od 13. majnika 1860, šte. 6154, s katerim je imenovano vladarstvo v rešnji naznanila od 14. aprila t. l., šte. 251, v po komisijskem posvetovanji v zapisnik danih predlogih, ki sostavo obertniških skupšin ljubljanskega mesta zadevajo, in osnovo občinskih društvinih postav, popolnoma poterdilo in ob enem razodelo, da se bo omenjeni posvetovavni zapisnik, zastran v njem omenjenih vprašanj, kolikor one ravno polje zadevajo, na okrajne gosposke, zavoljo kakošnega zaslišanja in zastran drugih vprašanj, poslal.

Ta vis. razglas je bil v vednost vzet.

Posamni predlogi.

1. Gospod zborniški svetovavec Jožef Karinger je nasvetoval naslednji predmet: Kupčijska in obertniška zbornica v Terstu je po željah kupčijske hiše Morburgo in Parente, kar tudi „Triester Zeitung“ od 21. marca t. l. naznanja, na vis. c. k. ministerstvo denarstva predlog za preklic izvoznega cola za cunje, izročila in omenjeni prošnji še pristavila, da obstoječi izvožni col v imenovanem blagu avstrijski izvožni kupčiji in narodnemu brodarstvu veliko škode prizadeva.

V svojem posebnem predlogu od 27. aprila 1860 sem v korist domače papirnice nasprotni predlog osnoval, v katerem sem dokazal, da je izvožnja cap ali cunj, ki jih nekteri špekulanti v škodo tukajšnih fabrik za papirje skupujejo.

Dokazal sem, da je zborniški teržaški okraj po vpeljavi colne tarife od leta 1852, zavolj iz Ogerskega, Horvaškega in vojaške krajin dobivavnih cunj na lepem dobičku, in ravno ta dopušena izvožnja omenjenega blaga prizadeva veljavnim papirnicam na Krajskem veliko škodo, po tem ker se iz bližnjih in tako rekoč domačih krajev toliko cunj v ptuje kraje izvozi, da si ne morajo naše domače fabrike za papir večje zaloge zastran prenzkega cola izvožnjine, po nizki ceni skupej spraviti, ker jih večidel ptujci poberejo, in drugam izvozijo. Dokazal sem v ravno tem predlogu, da ne bodo mogle naše deželne papirnice izhajati, in svoje sedanje fabriške širjave zmagati, če se izvožni col ne prenaredí; sicer bodo mogle naše papirnice s svojimi izdelki na vse platí poskočiti, kar bi pa ne bilo res nikomur prav po volji.

Zato sem pa tudi gledé na sejino naznanilo kupčijske in obertniške dunajske zbornice od 25. dne aprila t. l. prošnja za povišanje izvožnega cola cunj in za podeljenje bolj poredkine pravice cunje skupovati, kupčijski zbornici predložil. Pa ta moj predlog je bil, namesti da bi se ta reč urno naprej spravila, zborniškim udom v posvetovanje razposlan, in na zadnje celó po večini glasov, za-
verzen.

Od tega predloga se danes prederzmem še enkrat govoriti ter opomnim gospode zborniške svetovavce na sklep in zadnji stavek svojega predloga, v katerem svetujem, da bi se kupčijska in zborniška zbornica na vis. ministerstvo obrnila, da bi sedanjega cola izvožnjine ne preklicalo, ampak ga kakor je, še prihodnje pustilo.

Zborniški svetovavec gosp. Gustav Heiman je potem govoril na podlagi od vis. c. k. ministerstva denarstva poslani pregled dovožnjine in izvožnjine kupčijskega blaga v avstrijskem colnem okraji od let 1857, 1858 in 1859 in nazanil, da se je v omenjenem času razun leta 1858 več cunj v našo deželo pripeljalo kakor izpeljalo, in sicer v letu 1859 za 3421 centov menj izpeljalo kakor 1858. leta, v tem letu se jih je pa iz celega Avstrijskega le 17.683 centov drugam izvozilo.

Pripeljalo se jih je v letu 1858 17.067 centov in pri tem ni med vpeljanjem in izpeljanjem cunj, kakor se vidi res velik razloček, le za nekoliko sto centov ga je, kar pa veliko ne zdá.

Gospod zborniški svetovavec Gustav Heiman se je dalje na svoj že poprejšni izrek opiral in terdil, da se še zmeram več cunj v našo deželo pripelje kakor odpelje, in pravi, da ne gré gospod Karinger-jevega predloga poterjati.

Gospod predsednik Lukman je dal po splošni želji zborniških odbornikov pismeni predlog nena-
zočega predsednikovega namestnika g. Ant. Samasa prebrati, v katerem g. Samasa svoje mnenje razodeva, da ni verjeti, da bi vis. ministerstvo zastran od teržaške kupčijske zbornice sproženega važnega vprašanja v sedanji colni tarifi kako pre-
naredbo nagloma doveršilo, ali saj doveršiti sklenilo, brez da bi misel kupčijskih zbornic družih kronovin ne zaslišalo, v katerih mislih se bodo proti predlogu teržaške zbornice tudi papirnice ali pa namesti njih kupčijske zbornice zoper prosto izvožnjo cunj po odkritoserčnem razjasnjenji gotovo za svoj dobiček potegnile.

Ker se tudi druge važne zadeve kakor postavim zastran vvožnje sirovega železa, naloge davka za sladkor (cuker) i. t. d.; razun tega pa tudi še gorši obertniki kakor namestniki obertniških oddelkov naravnost po odločenih komisijah pri vis. ministerstvu obravnajo in pobotajo, ni tedaj dvomiti, da bi vis. ministerstvo gori omenjenega predloga teržaške kupčijske zbornice natanko ne razodelo, in iz vseh krajev cesarstva mnenja kupčijskih zbornic ne zaslišalo; zato pa ni treba, da bi se zbornice v enacih rečéh pred časom k c. k. vis. ministerstvu z enakimi predlogi napotovale, in potem takem bi bilo prav, da bi se gospod Karinger-jev predlog „ad acta“ djal.

Po nekolikšnem besedovanji je bil pismeni predlog predsednikovega namestnika gospoda Samasa enoglasno poterjen.

2. Gospod Gustav Heiman je govoril od ministerialnega ukaza od 13. majnika 1860, ki zadeva postavu protokoliranja firm in je prebral §. 4

te postavu, v katerem stoji zapovedano, da vsi obertniki, ki se v svojih opravilih izdaje menjic ali družih za prodajo odločenih in zavezovanih izpričb poslužiti hočejo, se morajo po kupčijski postavi protokolirati dati.

Gospod G. Heiman je vprašanje zastavil, če zamorejo menjice tacih oseb, ki niso postavno svojih firm po kupčijski šegi protokolirale, postavno moč in veljavnost imeti, in je te misli, da se znajo iz prizadevka postavnega ukaza dvombe in pravde vneti.

Vsem je znano, da kramarji, kateri večje kupe blaga pri kupcih nakupijo, vsega tudi koj ne plačajo, in kupcu za-nj večkrat menjice dajejo. — Ker niso enaki kramarji po kupčijski postavi protokolirani, in težko da bi se prihodnjič za enako protokoliranje kadaj glasili, po tem takem bi ne imele njih izdane menjice po gori imenovanem §. prave moči in veljavnosti imeti.

Gospod G. Heiman je zavolj tega zbornici navetoval, da naj bi se prošnja na vis. ministerstvo pravice za razjasnjenje imenovanega §. napravila, da bi si kupci pri prejetbi enacih menjic kaj in kako pomagati znali.

Tajnik, dohtar Uranič, kteremu je bil zborniški predsednik besedo prepustil, je gosp. predložniku §. 6 gori omenjenega ministerialnega ukaza odgovoril, da menjice, čeravno niso kramarji postavno protokolirani, niso brez moči in veljavnosti; toda kupčijske in obertniške zbornice bi imele nad tem čuti, da bi se enako protokoliranje vselej postavno doverševalo, in prestopniki te postavu dotičnim kupčijskim sodnijam naznanovali, da bi se po zasluženji kaznovali.

Pri vsi ti postavni odločbi vendar le gosp. G. Heiman meni, da je §. 4 dvomljivo sestavljen, in ostane vedno pri svojem predlogu.

Po misli vesvoljnih zborniških odbornikov §. 6 spredej omenjene postavu §. 4 popolnoma nadomestuje in obertniške postavu na nobeno plat najvišje menjicne postavu od 25. januarja 1850 ne preklicuje, zato pa tudi ni bil gosp. Heiman-ov predlog poterjen.

3. Gospod zborniški svetovavec G. Heiman je govoril po svojih storjenih skušnjah od počasnih izidov doverševanja pravic, posebno pa o menjicnih zadevah, in te počasne izide dostikrat same sodnije zakasnujejo.

Imenovani svetovavec ima več pisem svojih pravdnikov (advokatov) pred seboj, kateri se zavolj počasnega doverševanja pravic enoglasno pritožujejo. Tako je bil na pr. od tukajšne c. k. deželne sodnije 15. dan marca t. l. napovedani plačilni odkaz še le 30. dan aprila t. l. menjicnemu dolžniku v Čavdatu in sicer po dokazu c. k. višje deželne nadsodnije v Benetkah, izročén.

Drugi primerlje, 16. dan aprila t. l. je bil od tukajšne sodnije izveršeni zarubljeni in cenitni dolg v Gorico poslan in še dan današnji ni od njega ne sluha ne duha.

V Pulji (Pola) ima predložnik menjicno tožbo, ktera že čez leto in dan terpi. —

Enacih izidov vé on še več naštetih. Če se ravno plačilni ukaz za menjicne pravde v nekterih dneh zgodí, bo vendar le naglost rešenja menjicne tožbe po počasni obravnavi menjicne sekucije brez vse cene, in vendar se pripetí izjemama zastran pravice gredočne osebne sekucije dovoljenje za prvi 2 sekucijni stopnji premaklji-

vega premoženja prošnjo vložiti, eno sekucijo v menjični obravnavi, ki ni nič boljša kakor sekucija na podlagi navadnega sekucijskega pisma.

Rečna ali prava sekucija se na podlagi menjičnega pravega plačilnega ukaza nič hitreje do konca ne dožene, kakor na podlagi družih sekucijskih pisem (instrumentov.) — Te nespodobe ne koristijo dobrodušnemu menjičnemu zavodu (institutu) ničesa, in vendar bi imela izdana menjica kakor kupčijski papirnati denar splošno kupčijo na višjo stopnjo povzdigovati, po tem takem se pa, kakor se kaže, le zanemarja.

Zbornice dolžnost in naloga je pogreške in pomanjkanje našega sedanja pravosodnega početja vis. ministerstvu izročiti in ga poprositi, da ga poravná in v pravi red dene, ravno zato je gosp. G. Heiman zbornici nasvetoval, da naj bi se njegov predlog na vis. ministerstvo pravosodja, za razglas primerne postave zastran ravnanja menjične sekucije, poslal, v katerem naj bi se dotičnim sodnijam ukazalo, da bi menjične sekucije hitreje doverševale in svojo dolžnost v enacih opravljenih vestnejše spolnovale, in enake sekucijske prošnje brez odloga odpravljale in zapovedane sekucijske pisma nemudoma v roke vzele.

Ta predlog je bil enoglasno privoljen in dotična prošnja na visoko ministerstvo pravosodja sklenjena.

V Ljubljani 24. majnika 1860.

L. K. Lukman,
predsednik.

Obéh pravic **Dr. A. Uranič,**
tajnik.

(65)

Nova sejma.

Vsed oznanila slavne c. k. okrajne gosposke v Idrii od 8. majnika tekočega leta 1860, števil. 817, je vis. c. k. deželno vladarstvo po vis. razglasu od 20. januarja 1860, števil. 11674, soseski „Spodnji Idrii“ (pri fari ali spodnji Idrii) dva nova sejma za blago in živino in sicer 17. dan velicega serpana (avgusta) in pa 11. dan listopada (novembra) vsako leto dovoliti blagovolilo.

Kar se tukaj očitno na znanje dá.

Soseskino opravilstvo v spodnji Idrii 1. julija 1860.

(66)

Živinski sejmi

v Sesani na Teržaškem.

Z dovoljenjem c. k. teržaškega poglavarstva bojo 12. dan vsakega mesca živinski sejmi v Sesani; ako bi bil ta dan praznik, bo pa sejm prvi dan po tem. Prvi taki mesečni sejm bo 12. avgusta ali velikiga serpana.

C. k. okrajno poglavarstvo v Sesani 5. julija 1860.

(49)

Oznaniilo.

Nace Omejca, košanc v Poljanah nad Loko, ima v Polhovim gracu škerlalom (Schifferbruch). Škerle ali ploše imenovaniga loma so prav dobre za strehe. Kdor jih potrebuje, naj se pismeno ali osebno pri njemu oglasi.

(64)

Pri tukajšnjem bukvozezu Leopoldu Kremžerji so ravno te dni na svetlo prišle koristne bukve pod naslovom:

„Stoletna pratika“

devetnajstega stoletja od 1801—1901.

Za duhovne, deželske služabnike in kmete. Poleg nemškega. Tretjega natisa. Popravljen in nekoliko pomnožen. V Ljubljani 1860 pri J. Rud. Milic-u natisnjena.

Teh sploh za gospoda in kmeta potrebnih in koristnih bukev po dolgem in širokem priporočevati ne potrebujemo veliko besed, ker dobra in koristna reč se sama priporoča. Da so omenjene bukve slovenskemu narodu res všeč, nam je njih tretji natis porok, kateri je pomnožen s popisom in narisom solnčne ure, s podobšino c. k. maršala, grofa J. Radecki-ga v Ljubljani, ki stoji sred zvezdnega drevoreda, in ktera je bila v pondeljek — na sv. Jožefa dan 1860 slovesno odkrita, ki so jo bili Ljubljančani slavnemu c. k. maršalu, svojemu častitemu mestnjanu, napraviti dali, in z novo zapovedjo zavolj oberanja gosenc in prepovedjo tičjega lova na Krajskem. Zastran teh pomnožkov in raznih družih popravkov je upati, da bodo slovenski bravci z veseljem po nji segali. — Natisnjena je prav čedno na belem in zalem papirji, in obseže 264 strani. — Velja terdo v usnjatem herbtu vezana 80 krajc. n. dn.

(59)

Bei Johann Giontini in Laibach sind vorrätbig:

Beschreibung einer höchst einfachen und zweckmässigen Spiritusreinigungsmethode. Versiegelt 2 fl. 10 kr.

Breymann, K. Tafeln für Forst-Ingenieure und Taxatoren. Mit 2 lithograph. Tafeln. Wien 1859. 3 fl.

Clermont, Prakt. Anweis. zur Fabrikation der feinsten französ. und italien. Liqueure. Versiegelt. 4 fl. 20 kr.

Destillirkunst, Neueste, oder rohen Spiritus auf kaltem Wege so zu reinigen, dass alle doppelte, feine Branntweine und Liqueure daraus verfertigt werden können. Versiegelt. 3 fl. 15 kr.

Ehrenkreutz, Meine Geheim-Sammlung der besten Wildköder, Beizen, Witterungen, Fischköder u. s. w. Versiegelt. 2 fl. 10 kr.

— Neuer hundertjähriger Jagd- und Forstkalender für jeden Jäger, Fischer, Vogelfänger, Land-, Guts- und Gartenbesitzer, Pflanzen-, Kräuter- und Wurzelsammler. Nebst Angabe vieler bis jetzt geheim gehaltener bewährter Köder, Beizen, Fang- und Jagd-Methoden und Heilmittel, und einem Anhang von Cubik- und Zins-Tafeln. Ulm 1859. 1 fl. 5 kr.

Fürst, Der wohlberathene Bauer Simon Strüf. Zum Nutzen und Interesse für jeden Bauer und Landwirth. 4 Theile. 5. Auflage. Augsburg 1841. Gebunden 3 fl.

Haus- u. Familien-Lexicon, Illu-

(2)

(1)

(1)

(2)

strirtes. Ein Handbuch für das praktische Leben. 1. Heft. Leipzig (Brockhaus) 1860. — Erscheint in 60—80 Lieferungen. 53 kr.

Hellenthal, K. A., Hilfsbuch für Weinbesitzer und Weinhändler oder der vollkommene Weinkellermeister. 7. Auflage mit 52 Holzschnitten. Pest 1859. 2 fl. 30 kr.

Liebich, C., Bodenstatik für Forst- und Landwirthschaft. Wien 1859. 3 fl.

Miklitz, R., Forstliche Haushaltungskunde oder Darstellung des Forstorganismus nach seinen Zwecken und Aufgaben. Wien 1859. 2 fl.

Schmidt, O., Praktisches Handbuch der Lackir- und Vergoldungskunst, enthaltend: gründliche Anweisungen zum Lackiren der Meubles, des Leders und Bleches, u. s. w. zur Bereitung der hierzu gehörigen fetten und geistigen Lackfirnisse, der Beizen, Grund- und andern Farben, nebst genauen Mittheilungen über die neuesten und besten Verfahrungsweisen, die bei der Vergoldung, Versilberung und Bronzierung des Holzes, Steins, Gypses und aller Arten Metalle und dem Moiriren und Marmoriren des Bleches und Holzes in Anwendung kommen. Ein höchst nützlicher Rathgeber für alle mit der Zeit fortschreitenden Gewerbetreibenden. 2. Auflage. 70 kr.

Weeber, H. C., Leitfaden für den Unterricht und die Prüfung des Forstschutz- und technischen Hilfspersonals in den k. k. österreich. Staaten. 2. Auflage. Wien 1859. 2 fl. 10 kr.

(62)

(2)

Za šolske darila.

Da bi se moje „Pesmi, cerkvene in druge“ (natisnjene z dovoljenjem visokočast. ljubljanskega škofijstva) še bolj razširile med slov. mladost, sem jim ceno znižal. Mehko vezane veljajo zdaj le 30 n. kr., lepo vezane za šolske darila pa 40 n. kr. Prodaja jih v Ljubljani bukvoez Ničman, kateri jih tudi drugim bukvarjem pošilja.

A. Praprotnik,
učenik v Ljubljani.

(53)

(3)

Vilharjeve pesmi

so na prodaj v Ljubljani, v Postojni, v Gorici, v Terstu, v Zagrebu, v Celovcu, v Celji, v Mariboru, v Gradcu, na Dunaji, in v Senozečah pri zložitelju.

Cena vsacega zvezka je 70 kr. n. dn.

(52)

(3)

Razglas.

Zavoljo preselitve iz Ljubljane mislim svoje dve hiši Nr. 78 in 79 na Šent Peterskem predmestji z drugimi gospodarskimi poslopji in zemljištvu vred pri ti priči in po ugodnih pogodbah prodati.

Kdor omenjeni hiši želi kupiti bo več od tega zvedil ustmeno ali pa pismeno pri

Franciški Seydel-novi,
v franciškanskih ulicah Nr. 8.

V Ljubljani 26. majnika 1860.

(44)

(3)

Dan prvega majnika 1860,
kadar pride v veljavo nova obertnijska postava, me vabi svojo zalogo raznega kramarskega blaga očitno priporočiti.

Prodajam na debelo in tudi na drobno v posebnih štacunah na velikem tergu v Ljubljani Nr. 259 kramarsko blago vsake baže, s katerim sem obilno in na zbero založen, na priliko: pisane kambrike iz domačih in ptujih dežel; belo, na pol belo in sirovo kotonino razne sorte in širjave; pavolnato in na pol pavolnato robo za hlače, suknje in pruštofe ali laibče; satingle; pisan in barvan manšester; pavolnat žamet; madropolan; platno; $\frac{4}{4}$ in $\frac{5}{4}$ modro (plavo), zeleno in rumeno kotonino; tamis; sivo na polplatno; plavo na polplatno; likani in na oba kraja pisani berkal; svilo (žido); volnate in bombažaste rute; mnogoverstni cvirn za šivanje in strikanje; nogovice; tibet; kašmir; orlean; sukno vsake baže i. t. d.

Zahvalim se prijazno svojim dozdanjim kramarjem, kramarcam in kupcom, in se jim lepo priporočam v prihodnje, kakor tudi vsem tistim, kateri se bojo po novi prosti postavi kramarije na novo poprijeli. Naj obišejo moje štacune, v katerih jim bom z dobrim blagom in kar bo mogoče, po niski ceni, pošteno in priljudno postregel, tako da se bom vreden storil zaupanja, kteriga so mi do zdaj skazovali.

V. C. Supan,

velika zaloga raznega gvantnega blaga, prodaja na debela in na drobno v posebni štacuni na velikem tergu v Ljubljani.

(58)

(2)

Naznaniło.

Iz c. k. deželno-privilegiranega parnega mlina v Ljubljani se daje na znanje, da ima svojo močnato založišče od 9. dne tekočega mesca v Günzler-jevi hiši na starem Tergu Nr. 152, kjer se moka v omenjenim mlinu mleta na drobno in debelo prodaja, in se ob enem priporoča, da bi ga častite mestnjanke in gospodinje prav pogostoma obiskovale, in obljubuje, da bodo gotovo z dobro moko postrežene in kar se bo dalo po nizki ceni.

V Ljubljani 12. dne junija 1860.

(55)

(3)

Gostivnica

v Reki na Horvaškem daje se v najem ali pa jo prepusti podpisani tudi na rajtengo tistemu, ki bi hotel točiti. Stoji pa ta kerčma na najbolj priloznem kraji. Popolnoma nova, prostorna in dobro opravljena ima hladne, globoke keldre, kakoršnih še do zdaj tukaj ni bilo. Vsak pa vé, da je to prva potreba dobre gostivnice. Kdor hoče kaj bolj natankega zvediti, naj piše meni v Reko.

Jože Kinzele.